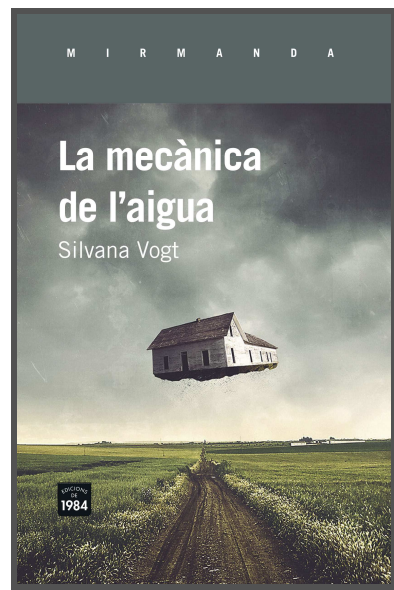

CLUB DE LECTURA

Silvana Vogt

La mecànica de l'aigua

Febrer 2019

Amb el suport de la Diputació de Girona

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

Ajuntament de Figueres
Cultura

Autor:

Silvana Vogt
(Morteros, Argentina, 1969)

Va estudiar filosofia i va fer de periodista radiofònica abans d'emigrar a Catalunya, l'any 2002.

A Barcelona, després de malviure amb diverses feines, es va vincular al món dels llibres treballant de lectora editorial, de columnista en diaris gratuïts i emissores de ràdio i, finalment, de llibretera, a Sant Just Desvern, on ha impulsat *Cal Llibreter*.

La seva primera novel·la és *La mecànica de l'aigua*, publicada a Edicions de 1984 l'any 2016.

<https://www.edicions1984.cat/autors/raul-garrigasait/>

Podeu seguir *Cal Llibreter* a Twitter i la seva pàgina web:

@Cal_Llibreter (https://twitter.com/Cal_Llibreter)

<http://www.callibreter.cat/visitants-il%C2%B7lustres/>

La novel·la:

L'Argentina es col·lapsa sota el pes de l'economia i s'ofega en la densitat dels gasos lacrimògens. La Vera no s'abraça al patriotisme per salvar-se del naufragi, tot al contrari, detesta aquest país que ha deixat sense llibres la seva pàtria imaginada: les llibreries. I decideix fugir amb una brúixola que no funciona i el seu gos Kantiano, l'únic ésser viu que en aquesta part de món no l'ha abandonada.

Que hi ha més d'una Barcelona, ho sap tothom. Hi ha la Barcelona de la Vera, la del nouvingut que sobreviu a mercè dels cops de sort. Hi ha la Barcelona de l'Eliseu, l'editor prestigiós, que aparentment porta una vida còmoda i aburgesada. També ell, un dia, va decidir trencar amb el seu destí. Qui sap si és per aquest motiu que decideix atorgar una oportunitat a la Vera, com si, de retruc, se la donés a ell mateix abans no sigui massa tard.

La mirada curiosa de la Vera és implacable sobre els nostres usos i costums. Però també tendra. Talment com ho és la prosa concisa i esmolada de la Silvana Vogt.

<https://www.edicions1984.cat/cataleg/la-mecanica-de-laigua/>

Opinió:

Fragment de l'entrevista de Jaume C. Pons Alorda a l'autora. Llegiu-la íntegra a
<https://www.nuvol.com/entrevistes/silvana-vogt-jo-a-la-literatura-li-demano-molt-mes/>

“J.C.P.A.: Doncs com entens la literatura, què representa per a tu?

S.V.: L'escriptura és rigor i obsessió. Jo no puc aturar la ment quan estic escrivint una novel·la. Tot el que visc, veig, faig, penso i somio, acaba

passant per l'embut del llibre. Tot. I sóc capaç de canviar cent vegades un punt i apart si crec que la frase no sona tal com jo vull que soni. Per això, justament, la literatura és una trinxera. És la forma correcta de totes les coses. Si no estic escrivint, estic llegint. Si no estic ni llegint ni escrivint, sóc a la llibreria triant i recomanant llibres. I si no estic fent res de tot això, estic parlant amb algú de ficcions, de poemes, d'editorials o d'escriptors. O fent de mestra en algun taller d'escriptura. Però la literatura és, per damunt de tot, lectura. Els llibres que lleigeixo, els llibres on he trobat les preguntes i les respostes, els llibres que encara no he descobert. Són imprescindibles com l'aire.

J.C.P.A.: Per tant es pot dir que si ets autora és per casualitat? O és que segueixes el postulat de Jorge Luis Borges, que estava més orgullós dels llibres que havia llegit que dels que havia escrit?

S.V.: No segueixo els postulats de ningú i menys si vénen de les estàtues. Els tinc massa respecte. Però si fos veritat que Borges va dir això, coincideixo amb ell: mai estaré més orgullosa de cap pàgina meva que de les pàgines que han escrit els meus referents. La gent que venero. Puc amputar-me els dits amb els que escric, però no podria amputar-me els ulls amb els que sobrevisc. Llegint.”

Debat virtual:

Al llarg del mes de febrer comentarem virtualment *La mecànica de l'aigua*. Participeu a través de:

<https://www.facebook.com/groups/329620420537392/>